

[Kristen Amby.]

have Ligningsforholdet mellem personlige Skatter og faste Skatter. Det er dog ikke utænkeligt — det er for øvrigt Tilfældet mange Steder — at Ejendomsbesidderne i en Kommune kan være langt i Mindretal, og Ikke-Ejendomsbesidderne trods det bestemme, at en stedse stigende Del af Kommunens Behov skal udskrives paa Ejendomme. Det vil sige, at man har netop den Tilstand, som Ministeren ikke ønskede, og den fastholder man til Skade for Ejendomsbesidderne, og derved skal Ejendomsskatterne stige. Den ene Del kan administrere og den anden betale.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, at det var jo en mærkværdig Slutning, han drog af mine Udtalelser. Han sagde før, halvt hoverende, om mig: Altsaa, saa fuldkommen uvidende er det ærede Medlem, at han ikke engang ved, at der er Mennesker, der har det saadan! Ja, jeg bekender, at jeg er saa uvidende, at jeg ikke har vidst — det var det, jeg gav Udtryk for — at Mennesker har i Fortjeneste 600 Kr. og deraf betaler i Skat 55 Kr. Det var det, det ærede Medlem oplyste. Jeg er ikke uvidende om, at Mennesker somme Tider tjener 600 Kr., eller uvidende om, at nogle Mennesker somme Tider tjener Nul eller Minus, det ved enhver, men det var i den *Forbindelse* det ærede Medlem sagde det, det var af Interesse. Der er Medlemmer her i det danske Samfund, Fiskere, der har en Indtægt paa 600 Kr., og som skal betale 55 Kr. i Skat. Jeg kan i øvrigt slet ikke forstaa, hvordan det kan lade sig gøre, hvilken Kommune de skulde kunne bo i, hvilken Skatteligning de skulde kunne have, for af en Indtægt paa 500—600 Kr. at betale 55 Kr. i Skat, altsaa i Indkomstskat. Det er muligt, at der er Fiskere, som kommer til at betale 55 Kr. i Skat, skønt de kun har 500 Kr. i Indkomst, men saa har de en Ejendom, og en Del af deres Skat er Ejendomsskat; det er sikkert saadan, Forholdet hænger sammen.

Hele dette Forhold burde imidlertid faa det ærede Medlem til at se helt anderledes paa Spørgsmaalet om Ejendomsbeskatning, for Forholdet er jo det, at mangfoldige Husmænd, der ikke har 600 Kr. i Indkomst, men i visse Aar har haft ingen Indkomst eller Minus-Indkomst, paa Trods deraf ikke blot har maattet betale 55 Kr. i Skat, men maaske 100 Kr. i Skat. Men det har det ærede Medlem overhovedet intet haft at sige til.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg var paa Grund af lovligt Forfald ikke

i Salen, da det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen første Gang spurgte om Forbindelsen mellem Udligningsforbundet og den mellemkommunale Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter. Efter at jeg nu har haft Lejlighed til at høre Spørgsmaalet, kan jeg henvise til § 1 i Lov om mellemkommunal Refusion, hvor der i 4de Linie henvises til §§ 76—78, jfr. § 79. Men efter at denne Lov er vedtaget af Rigsdagen og er stadfæstet, er der under Forhandlingerne om de ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter sket en Forskydning i Paragrafnumrene, der vil komme til at medføre en Ændring, saaledes at der ikke bliver jævnført med § 79, men med den efter den ændrede Lov rigtige Paragraf.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, der beklagede sig over, at jeg ikke var til Stede ved et Møde, hvortil han var kaldt ned over Hals og Hoved: Ja, men tror den højtærede Minister, at undertegnede er en Aftægtsmand, der nyder sit Otm, og at jeg til enhver Tid kan staa til Raadighed, naar der sker noget saadant? Den Forhindring, som jeg havde paagældende Dag, var fastlagt 2 Maaneder forud, medens Ministerens Møde skete med meget faa Dages Varsel. Da jeg, fordi jeg gerne vilde komme til Stede, henvendte mig til Arrangøren af Mødet, den radikale Organisations Leder, om Mødet ikke kunde udsættes et Par Timer, svarede man affejende nej. Dette turde være nok til Begrundelse for, at jeg ikke var til Stede.

I øvrigt ønsker jeg at sige, at naar jeg har talt „paa den sønderjyske Befolknings Vegne“, har jeg samtidig ogsaa nævnt de andre sønderjyske folkevalgte Repræsentanter, der ikke har sat deres Indflydelse ind paa i de forløbne 17 Aar at faa Beregningen ændret. Jeg mener i øvrigt, at Amsraadene maa den højtærede Indenrigsminister vel nok kunne anse for berettigede til at tale paa den sønderjyske Befolknings Vegne, og det er dem, der i den forløbne Aarrække har brugt den Ret, de havde til at anvende den Beregningsmaade, der har været gældende til Dato.

Den Beregning, som den højtærede Indenrigsminister hentydede til, var fuldstændig rigtig, saadan som den var stillet op. Den var foretaget af Stiftamtet i Ha-